

ved Spørgsmaalet om Folkeafstemning. Jeg ved jo ganske vist ikke, hvorvidt denne Folkeafstemning bliver til noget nu, da den Politik, som det var Meningen, at Folkeafstemningen skulde bære igennem, lader til at have slaaet en betydelig Revne, men da Spørgsmaalet om Folkeafstemning er nævnt i Betænkningen, og da man jo ikke ved, om Forholdene endnu kunne forandre sig, skal jeg alligevel ofre et Par Ord paa den. Hvad er det nu Meningen, at denne Folkeafstemning skal afgøre? Ja, det er jo ikke Meningen, at man ved Folkeafstemning vil have en Afgørelse af, hvorvidt det er det Militærvæsen, den højtærede Forsvarsminister foreslaar, eller det Militærvæsen, det ærede Medlem fra Ringkøbing foreslaar, der skal gennemføres her i Danmark. Saadan ligger Sagen jo ikke. Nej, saavidt jeg har opfattet Forholdet, er det dette, at man inden Folkeafstemningen skal gaa ud fra som noget givet, at det Militærvæsen, som det ærede Medlem fra Ringkøbing synes om, det skulle vi nu en Gang have, men det, som Vælgerne saa kunne faa Lov at stemme om, er, hvorvidt vi skulle have de fremskudte, forberedte Stillinger med eller ikke. Det forekommer mig at være et ganske daarligt Grundlag for en Folkeafstemning. Jeg kunde have forstaaet en Folkeafstemning og vilde have fundet den rigtig, hvis den var gaaet ud paa at tilkendegive, om vi i Fremtiden skulle have mere Militærvæsen, end vi have, eller om vi skulle have mindre, om vi skulle have flere Fæstninger, end vi have, eller om vi skulle have dem nedlagte, som vi i Forvejen ere i Besiddelse af, om vi skulle have større militære Udgifter, end vi i Øjeblikket have, eller mindre. Men at lade en saadan enkelt, speciel Side af hele Sagen blive Genstand for en Folkeafstemning, synes jeg, er ganske meningsløst.

Jeg vil gerne gøre endnu et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Ringkøbing. Det ærede Medlem har flere Gange, dels her i Salen, dels ovre i sin Valgkreds, udtalt, at den Hær, som man fra den Side, jeg repræsenterer, kan gaa med til, vil være en Hær paa — 68,000 Mand, har det ærede Medlem en Gang nævnt, en anden Gang tror jeg, han har nævnt 71,000. Jeg kan godt forstaa, at

det ærede Medlem nævner forskellige Tal, thi jeg indser, at han ikke har nogen Anelse om, hvor stor eller lille den Hær vil blive; deri ligger det selvfølgelig, at det ærede Medlem nævner saa forskellige Tal, og da det absolut vil være i hans Favør at gøre den Hær saa kæmpemæssig som vel muligt, gør han den saa stor, som han har gjort den. Jeg gad vidst, hvorfra det ærede Medlem har disse forskellige Tal. Det kan være, vi under den kommende Forhandling kunne faa Oplysning i saa Henseende.

Ifølge det ærede Medlems Udtalelser forleden Dag mente han, at jeg paa hans Møde i Tim havde sagt, at den Del af Hæren, som skulde findes paa Sjælland, skulde anvendes til at tage imod Mandskab, som kom svømmende i Land fra strandede Krigsskibe. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem er kommen til den Opfattelse. Saaledes sagde jeg ikke paa Mødet i Tim. Jeg ved nok, at det ærede Medlem derovre ved Mødet fortalte mig, at han ikke var rask; jeg troede, det var paa Kroppen, han var syg, men jeg kan forstaa, at det maa have været Hovedet, der har fejlet noget ved den Lejlighed, og saa er der jo ikke andet at gøre end at tilgive det ærede Medlem.

Jeg omtalte i Gaar Stillingen indenfor Reformpartiet. Vi have jo alle i disse Dage haft Lejlighed til at se, hvor mange forskellige Standpunkter der bliver taget af Partiets forskellige Medlemmer. Bl. a. kunne vi ogsaa se, som jeg sagde i Gaar, at der knap og nap er 30 Mand, som i Øjeblikket følge det ærede Medlem fra Ringkøbing. Mulig finder det ærede Medlem fra Ringkøbing det underligt, at saa mange af hans Partifæller kunne følge Regeringen og stemme for de Forslag, som Regeringen har forelagt, stemme for et større Militærapparat og stemme for Københavns Landbefæstning. Jeg tror dog ikke, at netop dette ærede Medlem har Grund til at blive forbavset i den Anledning, thi lige fra den Dag, han i 1905 proklamerede sin nye Militærpolitik, har han — og jeg antager med velberaad Hu — ført sit Parti Aar for Aar, ja Dag for Dag ud i en Politik, hvis Konsekvens maatte blive det Standpunkt, som Regeringen nu har indtaget. Og det er jo ikke